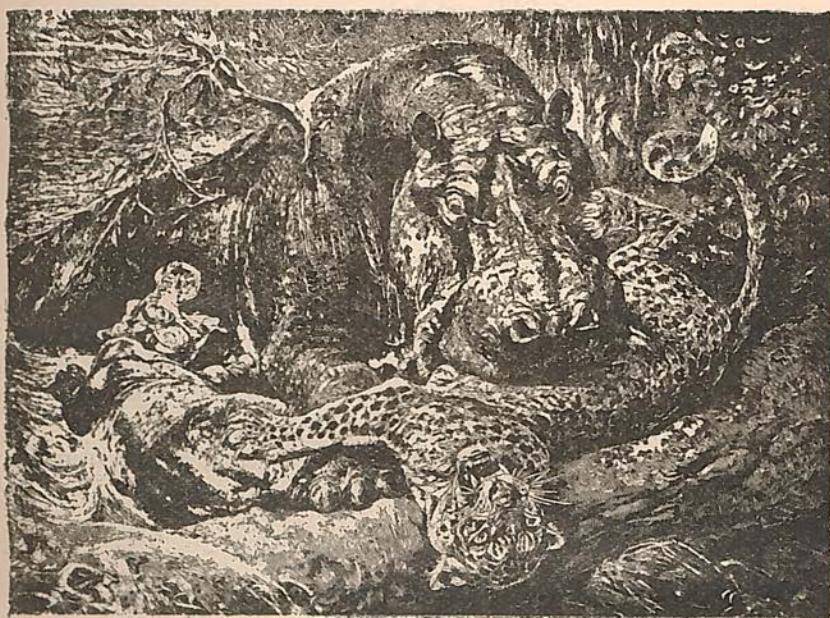

— Измъчени отъ умора ние се настанихме съ доволство на тревата край рѣката, запалихме и огънь за да си пригответъ обѣдъ. Не следъ много време, нѣщо изпрѣщъ откъмъ рѣката между трѣстицата.

Фиг. 5. Громадната четвъртита глава на хипопотама налага леопарда и спаси малкото.

— Но какво е това? Близо до насъ отъ къмъ водата се чу силно пляскане и едно глухо грухтене. Зашумолиха крайбрѣжните трѣстици и, докато се озърнемъ, предъ насъ се измъкна тъмно-калано чудовище, съ дебели влажни устни и грамадни разтворени уста, отъ които се подаваха дълги, страшни зѣби....

Изплашени отъ неочеквания гостъ ние се сбъркахме, чудовището идеше право къмъ насъ, вѣроятно, привлечено отъ пламъка на огъня ни и безъ да ни обръща внимание, стжпи право въ него, който загасна отъ мокрото му тѣло и отъ разлѣната наша супа, която така грижливо пригответяхме. Чудовището смачка и нашето печено, и обѣдътъ ни, които очаквахме съ такова нитѣрпение, за мигъ пропадна. Пламнахме отъ яростъ.

— „Чакай проклетнико“! — извикахме всички наведнажъ, като си изпразнихме пушките върху зѣ-